

som man derude har haft til Boringer og Anlæg af Brønde, Grave o. s. v. i det Øjemed at bruge dem til Kloaker til Afledning af urent Vand, som der er Grund til at erstatte, naar man forbyder denne Brug.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) mente, at man burde indføje en Bestemmelse om, at efter Lovens Emanation kunde der kun kræves Erstatning for de Boringer, som bevislig er foretagne i god Tro, idet han mente, at det eventuelt kunde blive en Sport at grave for at faa Erstatning derfor. Da der, saa vidt jeg kan skønne, ikke kan foreligge nogen Fortjeneste ved selve Boringen, er jeg ikke helt klar over, hvilken Fornøjelse man skulde have af sportsmæssig at foretage en Boring og kun faa Udgiften for denne erstattet. Jeg har fremsat Lovforslaget paa dette Punkt, saaledes som det er mig overgivet fra Københavns Kommunalbestyrelse, og jeg tør derfor ikke i dette Øjeblik sige, om den af det ærede Medlem nævnte Ændring skulde være nødvendig. Men det kan selvfølgelig overvejes inden anden Behandling, hvad enten Folketinget beslutter at sende Lovforslaget i Udvalg eller ikke.

Mortensen: Jeg skal sige til den højtærede Minister, at han har ikke misforstaaet mig, naar han mente, at jeg nok var villig til at fremme dette Lovforslag selv om det ikke kom til at række langt videre, end det gør. Men det, jeg ønskede at udtale, var, at hvis ikke Ministeren selv fandt Anledning til at gøre det mere vidtrækkende, vilde jeg forlange det henvist til et Udvalg for der eventuelt at naa noget længere frem med det, men ikke paa nogen som helst Maade for at hindre dets Gennemførelse, idet jeg finder, at det er i højeste Grad nødvendigt at faa det gennemført, og gerne vil være med dertil.

Den højtærede Minister mente, at Udtrykket „sagkyndig“ i Loven maatte være tilstrækkeligt. Men naar man nu ved, at der i Forvejen staar „sagkyndig“ i Loven af 1896, og saa kender det Skøn, som disse udmeldte sagkyndige har foretaget, mener jeg, at det virkelig er nødvendigt at faa et andet Udtryk end „sagkyndig“. Der var nemlig Tale om en Dam, i hvilken man i Læssevis havde styrtet Latrin og rørt det ud i Vandet — det er Kendsgerninger, jeg her anfører —, og der havde de paagældende udmeldte sagkyndige set, at naar Vandværkets Pumper gik, sank Vandet i Dammen, og naar de

standsede, steg det igen, men ikke desto mindre kunde de afgive det Skøn, at det paagældende Vandværks Vand ikke vilde kunne blive ødelagt ved, at denne Mand lod sin Latringødnings synke ned i samme vandførende Lag som det, Vandværket skulde tage sit Vand fra. Der trænges virkelig til tydelige Bestemmelser, man maa vide, af hvilken Art denne Sagkundskab skal være, for man kan ikke forlange, at en Herredsfoged eller Byfoged skal være i Stand til at skønne her. Han tager en Mand, som han anser for sagkyndig paa et Omraade, en Bivejnspektør, og han tager en Mand, som han anser for sagkyndig paa et andet Omraade, en Møller, men jeg er overbevist om, at alle sagkyndige paa dette Omraade vil give mig Ret i, at disse udmeldte var ganske uden Evne til at skønne om den Sag, naar de til Trods for det, de havde set og faaet at vide, kunde skønne, som de gjorde. Men saa forslaaer det ikke, at der staar „sagkyndig“ i Loven, der maa staa anført den Art af Sagkundskab, vedkommende skal være i Besiddelse af.

Det ærede Medlem fra Frederikssund (L. Pedersen) udtalte, at man med Rette kunde forlange, at de, der drog Vand op af Jorden paa deres egen Grund, skulde være erstatningspligtige — det blev Resultatet af hans Udtalelser — til alle dem, fra hvis Grund de muligvis fik dette Vand, men saa er vi — det vil jeg hævde — ude i det blaa. Det er muligt, at Københavns Kommune, naar den pumper ved Hedehusene, tager Vand fra hele det østlige Sjælland, det kan ikke dokumenteres, og enhver fra denne Strækning vil under de Omstændigheder være berettiget til eventuelt at kræve Erstatning. Jeg tror, vi skal holde os til, at hvad vi tager paa vor egen Grund, er vort eget, og lade enhver have samme Ret. Der kan ikke kræves Erstatning for, at der pumpes Vand op, naar vedkommende gør det paa egen Grund, selv om Vandet løber dertil ad anden Mands Grund, derimod bør det være forhindret, at nogen ved at lede Urenheder i Jorden kan ødelægge eller forgifte ellers godt Drikkevand og umuliggøre Brugen deraf, selv om det sker paa egen Grund. Vi har tilsvarende Bestemmelser i Lovgivningen angaaende Skadeplanter, det er saaledes Straf underkastet at frede Berberisplanten, idet den foraarsager Rustsvampe paa Kornet, og naar der kan træffes en saadan Bestemmelse angaaende Skadeplanter, maa det lige saa vel være berettiget at be-